

XAVER

ZÁŘÍ | ŘÍJEN 2019

ZPRAVODAJ DIVADLA F. X. ŠALDY LIBEREC

PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY

Janáčkova hravá opera plná emocí

STR. 3

JAKUB A JEHO PÁN OPĚT V LIBERCI

Slavná komedie Milana Kundery

STR. 4

TAJEMNÁ PANÍ Z MOŘE HENRIKA IBSENA

Hluboké drama o lásce a svobodě

STR. 5

ROZHOVOR S MARIKOU MIKANOVOU,

novým uměleckým šéfem baletu

STR. 7

divadlo fxšaldy

Vážení a milí přátelé divadla, vítejte v nové divadelní sezoně! Provoz v našem divadle bude tuto sezonu náročnější než v předchozích letech, protože v historické budově Šaldova divadla probíhá rozsáhlá rekonstrukce topení a vzduchotechniky. V září a říjnu proto hrajeme jen v Malém divadle. Možná je to symbolické, protože naše komornější scéna právě na podzim oslaví 30 let od svého otevření. Odvážnou divadelní budovu navrhl pro Divadlo F. X. Šaldy slavný architekt Ještědu Karel Hubáček tak, aby vyhovovala potřebám současného divadla: byl to první blackbox v Čechách. Šaldovo divadlo by se mělo znovu otevřít v listopadu a moc se těšíme, že odměnou za trpělivost s dočasným omezením provozu bude větší komfort nejen pro diváky, ale i pro herce, zpěváky, tanečníky a muzikanty. Čeká nás doslova závan čerstvého vzduchu!

Svěží a pestrá je i naše dramaturgická nabídka. I přes zkrácenou sezonu v Šaldově divadle pro vás připravujeme jedenáct nových inscenací a dva symfonické koncerty. Podrobnosti o připravovaných titulech se dočtete na dalších stránkách. Jak už jistě víte, s každou novou sezonou chystáme nějaké vylepšení pro pohodlí našich diváků. Tentokrát (kromě významného zlepšení klimatu v Šaldově divadle) pro vás otevřeme novou příjemnou kancelář předplatného, která bude zároveň sloužit jako divadelní informační centrum. Najdete ji snadno hned vedle pokladny v historické budově Šaldova divadla.

Děkuji všem našim divákům, pravidelným i těm občasným, za stálou přízeň a těším se na viděnou v hledišti Šaldova či Malého divadla!

Jarmila Levko
ředitelka DFXŠ

PREMIÉRY V SEZONĚ 2019/2020

Henrik Ibsen
PANÍ Z MOŘE
premiéra 4. října 2019 | Malé divadlo

Ján Ďurovčík
AMADEUS
premiéra 3. dubna 2020 | Šaldovo divadlo

Ken Ludwig, Agatha Christie
VRAŽDA V ORIENT EXPRESU
premiéra 31. ledna 2020 | Šaldovo divadlo

Florian Zeller
SYN
česká premiéra 14. února 2020 | Malé divadlo

Karolina Světlá
SYLVA
světová premiéra 19. června | Šaldovo divadlo

Carlo Goldoni, Alena Pešková
SLUHA DVOU PÁNŮ
premiéra 15. listopadu 2019 | Šaldovo divadlo

Leoš Janáček
PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY
premiéra 20. prosince 2019 | Šaldovo divadlo

Wolfgang Amadeus Mozart
DON GIOVANNI
premiéra 6. března 2020 | Šaldovo divadlo

Ferenc Molnár
LILIOM
premiéra 12. června 2020 | Malé divadlo

Francis Veber
BLBEC K VEČEŘI
premiéra 30. dubna 2020 | Šaldovo divadlo

Georges Bizet
LOVCI PEREL
premiéra 29. května 2020 | Šaldovo divadlo

Salman Rushdie
HÁRÚN A MOŘE PŘÍBĚHŮ
česká premiéra 6. prosince 2019 | Malé divadlo

PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY

Fenomenální Leoš Janáček na jevišti Šaldova divadla

Kdybychom měli pro moravského skladatele Leoše Janáčka najít jediné výstižné přirovnání, museli bychom jej nazvat nekompromisně přímočarým samoroštěm. Jeho hudba je natolik osobitá, že ji rozeznáme z pouhých několika souzvuků. Je emotivní, nespoutaná, tvrdohlavá, stejně tak jako celá Janáčková bytost.

Většinu svého života strávil Janáček v Brně, které velmi miloval. Zde jako chlapec studoval v augustiniánském klášteře, později, po studiích na varhanické škole v Praze, v Lipsku a ve Vídni, se do Brna opět vrátil a až do konce života zde působil jako regenschori, sbormistr, pedagog a ředitel Varhanické školy a také jako respektovaný moravský hudební etnograf. Nikdo by tehdy neočekával, že ve více jak padesátiletém muži začne dozrávat jedinečný hudební potenciál génia. Přispěly k tomu i těžké životní zkoušky. Manželé Janáčkově přišli postupně o obě děti. Syn Vladimír zemřel ve dvou letech na spálu, dcera Olga v jednadvaceti následkem srdeční vady a tyfóvé nákazy. Teprve po šedesátce se Janáčkově dostalo náhlého uznání. Premiéra *Její pastorkyně* v Národním divadle mu otevřela cestu na světová jeviště. Od té doby každé z Janáčkových děl odráží neobyčejně originální tvůrčí invenci, která jako by s věkem ještě nabývala na intenzitě a podivuhodně hloubce sdělení.

Příhody lišky Bystroušky jsou sedmou z devíti Janáčkových oper. Vytvořil ji na prahu sedmdesátky, kdy příznačná součást jeho skladebné metody, totiž práce s nápěvkou mluvy, dosahovala svého vrcholu. Opera se stala výpovědí o au-

torovi samotném, jeho krédem o věčném koloběhu života, o touze a zklamání lidí i zvířat, jejichž osudy se vzájemně prolínají v komických i tragických situacích. Námět našel v povídkách Rudolfa Těsnohlídka, který příběhy své lišky vydával na pokračování na stránkách brněnských Lidových novin. Z kuchyně domku Janáčkových vedle brněnské Varhanické školy se tehdy ozýval smích kuchařky Marie, která si příběhy čítávala, čímž vlastně mistra na Těsnohlídkův námět upozornila. Z novinových výstřižků si následně Janáček vytvořil své úsporné, ale dramaticky nesmírně působivé libreto opery. Zjevnou inspirací se Janáčkově stala i pozdní láska k mladé Kamile Stösslové, která v letech těžce narušeného manželského soužití Janáčkových po smrti dcery Olgy dokázala prostou živelností vyplnit bolavá místa v Janáčkově duši.

Jedna z nejhranějších oper 20. století, která diváky po celém světě stále okouzluje svým vtípem, hravostí, emocionalitou, myšlenkovou hloubkou i životní filozofií, bude mít v Šaldově divadle premiéry 20. a 22. prosince v hudebním nastudování Martina Doubravského a režii Lindy Keprtové.

-jbs-

Leoš Janáček psal své Příhody lišky Bystroušky již jako zralý skladatel, jako zralý muž. Jeho genialita spočívá především ve schopnosti uchopit dané literární téma osobitým způsobem, způsobem, kde hudba i slovo kráčí stejným krokem, kdy síla hudební emoce podtrhává emoci literární. Zdánilivě banální příběh o Revírníkovi a Lišce jasně vypovídá o moudrosti, které se nemůžeme naučit,

ale ke které se dostaneme životní zkušeností, odvahou definovat sám sebe, pokorným prokousováním se světem kolem nás, o vnitřním pokoji, po kterém všichni tolik toužíme a který lze nalézt jenom ve svém vlastním svobodném poznávání.

Janáčkovy Příhody lišky Bystroušky znamenají v evropském kulturním kontextu mnohé. Přinášejí nesnadné otázky, které jsou ale vlastní nejen určité skupině lidí, nejen vyvoleným či zatraceným, jak tomu mnohdy v umění bývá, ale přirozeně se dotýkají každého lidského putování.

Režisérka Linda Keprtová

*Leoš Janáček před svým domem v zahradě Varhanické školy s pejskem Čiperou v době dokončování *Příhod lišky Bystroušky* (1924).*

DIVOTVORNÝ HRNEC

Nový muzikál v Šaldově divadle

V málokterém broadwayském muzikálu jsou v takové míře rozprostřena tenata lásky, stejně jako skutečné drama, škála emocí od čisté romantiky a sentimentu až po vypjaté okamžiky, jako v *Divotvorném hrnci*. Jeho uvedení v legendární úpravě Voskovce a Wericha v roce 1947 v Osvobozeném divadle bylo zároveň prvním broadwayským muzikálem v Československu. Výpravná liberecká inscenace režiséra Oldřicha Kříže měla premiéru na konci května, těsně před začátkem rekonstrukce Šaldova divadla, a setkala se s příznivým ohlasem publika i kritické veřejnosti.

Citujeme z portálu KlasikaPlus:

„Tato nám velmi vkusně přizpůsobená a stále oblíbená kombinace broadwayského muzikálu s nádechem gospelu a české pohádky s laskavým humorem, vykreslující dobro a zlo, s cílem naučit odlišit a zároveň přijmout tyto dva neoddelitelné protipóly, přitahuje diváky dodnes. A s povedeným libereckým provedením bude trend pokračovat...“

-jbs-

foto Karel Kašák

SYMFONICKÝ KONCERT | 6. a 7. října 2019, 19.00, Malé divadlo

Felix Mendelssohn-Bartholdy: Koncert pro housle a orchestr e moll, op. 64 | Ludwig van Beethoven: Symfonie č. 2 D Dur, op. 36

Dirigent: Josef Kurfiřt | Sólista: Daniel Matejča | Orchestr DFXŠ

JAKUB A JEHO PÁN

Milan Kundera se vrátil na liberecké jeviště

Hru *Jakub a jeho pán* napsal Milan Kundera podle románu *Jakub Fatalista*, jehož autorem byl francouzský osvícenec a encyklopedista 18. století Denis Diderot. Nejde však o pouhý dramatický přepis – Kundera předlohu povyšuje svou hravostí a domýšlením Diderotových paradoxů očima současného ironického skeptika. Díky tomu vznikla velmi imaginativní a moudrá komedie o rozkoši z vyprávění, plná filosofických úvah o údělu člověka v pozemském světě, a časem se stala jedním z nejhranějších současných českých divadelních textů.

Barbora Bezáková
Petr Hanák
Tomáš Impseil
Zdeněk Kupka
Jan Jedlinský

Jaromír Tlalka
Michaela Foitová

Sluha Jakub v hravém podání Tomáše Impseila není sice žádný intelektuál, jeho prostá lidová moudrost má ovšem mnohdy až filosofický přesah. Vedle něj pak stojí jeho Pán, kterého Zdeněk Kupka prezentuje jako mravně čistého, ale naivního snílka. Obě postavy nás provedou příběhem plným reminiscencí a odkazů na šťastné i nešťastné milostné eskapády, kde se vzpomínky půvabně rozehrávají jako divadlo na divadle. Jeviště se tak zaplňuje dalšími postavami, které tvoří výtečně prokomponovaný řetězec autorova vyprávění. Je zde zhrubě hubatá hostinská Michaela Foitová, měnící se v citově raněnou urozenou paní, záluďný rytíř v podání Jana Jedlinského, Markýz Jaromíra Tlalky a celá řada dalších figur, ve kterých se střídají Štěpánka Prýmková, Eliška Jansová, Barbora Bezáková a Petr Hanák.

Hostující režisér Petr Veselý ve své inscenaci akcentuje nadčasovost celého příběhu. Hra je bezesporu inspirovaná Diderotovou předlohou, ale stejně tak i dobou, ve které vznikla – je v ní patrný silný příklon k absurdnímu dramatu. Přímo v textu najdeme odkaz na Ionescovy *Židle* a svou podstatou hra hodně připomíná Beckettovo *Čekání na Godota*.

Jistou zvláštností inscenace je také to, že kvůli rekonstrukci Šaldova divadla proběhla premiéra 21. června v Malém divadle, kde se také odehrají reprízy v září i říjnu. Jakmile rekonstrukce skončí, přesune se komedie do Šaldova divadla, kam byla původně plánována. To s sebou nese i velké nároky na scénu. Ačkoli si to na první dojem možná ani neuvědomíte, díky elevaci hlediště v Malém divadle sledují diváci představení z nadhledu, zatímco v Šaldově divadle vidí jeviště většinou z podhledu. Vymyslet scénu tak, aby byla funkční v obou rozdílných prostorech, je tedy opravdu velký oříšek a scénograf Milan Popelka se s tím skvěle vypořádal. Jeho scéna je sevřená do sešíkmeného pódia, které umožňuje nahlížet na svět z mnoha různých perspektiv. V detailech je současná, a přitom jaksi mimo čas a prostor. Vše je pak doplněno kostýmy Zuzany Mazáčové, které originálně oscilují mezi dobovou módou 18. století a dneškem.

Úspěšnou premiéru máme tedy za sebou a všichni věříme, že si inscenace najde cestu k srdci našich diváků, ať již v Malém divadle 27. září, 1. a 14. října, anebo později v Šaldově divadle.

-jj-

Michaela Foitová
Eliška Jansová
Jaromír Tlalka

Tomáš Impseil
Zdeněk Kupka
všechny fotografie Petr Neubert

MISTROVSKY SPLETENÉ DRAMA O LÁSCE A SVOBODĚ

Karolína Baranová ztvární Ibsenovu tajemnou Paní z moře

Paní z moře (1888) je okouzující, tajemná, nespokojená Elida Wangelová, která spojila svůj život se starším mužem, obětavým lékařem a milujícím manželem Erikem Wangelem. Žijí ve vzájemné otevřenosti, důvěře a úctě. Přesto se Elida trápí. Co se stane, když do života mladé ženy vstoupí divoká touha po neznámých dálkách? Je to nemoc nebo nějaká nezvladatelná síla v základu ženské bytosti? V rozhovorech bouří živly, každé větě hrozí na cestě k druhému ztroskotání, jenže úskalím se nelze vyhnout, muž a žena musí spolu temnými místy proplout, nebo utonout. Rozhodování Elidy souzní s koloběhem přírody, tajemství ženské duše se odkrývá v horkých bílých nocích krátkého léta na břehu sevřeného fjordu. A neukrývá se nespoutaný vodní živel v hloubi duše každé ženy? Paralelně s Elidou hledají odpovědi i doktorovy dospívající dcery. Lze někomu svěřit svůj život? I kdyby nás na rukou nosil?

Mistrovsky spletené drama o svobodě v lásce, o zodpovědnosti a odvaze poznat toho, koho miluji – i sebe, je vrcholným dílem Henrika Ibsena (1828–1906), jednoho z největších klasiků světového dramatu, který ovlivnil divadlo stejně radikálně jako Shakespeare. Ibsen zkoumá lidské srdce s podivuhodnou otevřeností a pokládá odvážné otázky, na které i dnes ve všech svých vztazích a zmatcích hledáme odpovědi. Proč nás ve spořádaném rodinném životě někdy nevysvětlitelně přitahuje cosi neznámého? Proč je to často dobrodružné nebo děsivé? Můžeme skutečně milovat, když jsme svázáni povinnostmi? Režisér Šimon Dominik vnímá *Paní z moře* především

jako silné a čisté drama, které se svými otázkami dotýká dneška. Dramaturgicky tak navazuje na svou inscenaci *Srpen v zemi indiánů*. *Paní z moře* je vlastně cestou ke kořenům současného divadla – i ke kořenům našich čím dál méně přehledných rodinných vztahů: zatímco Ibsen je nesmrtelným klasikem tohoto typu dramatu s psychologicky propracovanými postavami a vztahy, americký autor Tracy Letts ibsenovskou tradici rozvíjí k zachycení současné rodiny. Prožijte s námi oba příběhy a posuďte sami, jak moc se lidé změnil za těch 120 let, dělicích oba texty.

V inscenaci se poprvé představí nový člen souboru Ondřej Kolín, čerstvý absolvent brněnské JAMU, o kterém se více dočtete v samostatném rozhovoru. Jako nezuživý mladík Lyngstrand, zamilovaný do Wangelových dcer, se na jevišti setká hned se dvěma svými spolužačkami z JAMU: Michaela Foitová vytvoří starší Boletu a Barbora Bezáková mladší Hildu. Ze stálých opor liberecké činohry se můžete v *Paní z moře* těšit na Martina Stránského jako doktora Wangela, Jana Jedlinského jako jeho přítele Arnholma a Václava Helšuse jako malíře, holiče a kapelníka Ballesteda.

Elidu ztvární Karolína Baranová. Liberečtí diváci si možná pamatují její čtrnáctiletou Hedviku v *Divoké kachně*, což byla zatím poslední Ibsenova hra, uvedená na liberecké scéně v roce 2011. Baranové bylo jednadacet a v Divadle F. X. Šaldy hrála třetí rok od svého příchodu z ostravské konzervatoře. Dnes má pocit, že tehdy

Ibsenovi rozuměla jen málo a text vnímala očima dítěte, jak ostatně role žádala: „Po pár zkušenostech s Čechovem začínám lépe chápat, oč autorům jde. Ibsen a Čechov mi přijdou podobní – oba se dostávají nejdál v nazírání člověka prostřednictvím dramatu, což je pro herce nejtěžší a zároveň lákavé.“ Po prvním přečtení pro ni podstatu hry i samotné Elidy vystihují dvě slova: „svobodně a dobrovolně“.

Premiéru uvidíte v Malém divadle 4. října, nejbližší reprízy 9. a 24. října.

-len-

foto Lukáš Trojan

ROZHOVOR S NOVÝM ČLENEM ČINOHRY ONDŘEJEM KOLÍNEM

Cokoli vás v životě potká, herectví vděčně hltá a tvaruje vás

foto Lukáš Trojan

Proč jste si vybral jako své první angažmá Liberec a na co se tady na severu v horách těšíte?

Dlouho jsem to řešil s přítelkyní, rodiči i kamarády, nakonec byla má volba intuitivní. Samotné rozhodnutí padlo u rybníka, po telefonu jsem odmítl nabídku do jiného divadla. Hlavně se těším na přírodu, které je v Liberci všude plno. Chodit po lese, kouřit balenou cigaretu, možná se naučit lyžovat. Moc se těším na nové kolegy.

V libereckém divadle je mnoho herců z brněnské JAMU – od střední po nejmladší generaci: Tomáš Impseil, Jana Stránská, Jakub Kabeš, Jan Jedlinský, Michaela Foitová, Petr Hanák a Barbora Bezáková. Mají absolventi JAMU něco společného?

Barču a Peťu znám už ze školy. Myslím, že 'jamáky' spojuje velká, nesobecká láska k divadlu a umění. Mám pocit, že společné soustředění na divadlo dokáže vymazat i vě-

Liberecká činohra v nové sezoně přivítá čerstvého absolventa brněnské JAMU, čtyřicetiletého Ondřeje Kolína, který již od srpna se souborem zkouší Ibsenovu *Paní z moře*. Ondřej Kolín (*1995) je rozený Pražák, ale větší část života prožil na vesnici. Jeho rodina se z Prahy záhy odstěhovala do vesničky Cotkytle nedaleko Lanškrouna na pomezí Čech a Moravy. Do škol dojížděl a snad proto o sobě s nadsázkou prohlašuje, že doma je tam, kde má peřinu, a kočování má v krvi po svých maďarských předcích. Měl štěstí, že jeho múzičnost od útlého věku rozvíjela výborná učitelka hry na klavír v lanškrounské ZUŠ, takže hraje nejen skvěle na klavír, ale taky na kytaru, harmoniku, basu nebo skleničky a říká, že se rád učí a zahraje na jakýkoli nástroj. Improvizuje, skládá a samozřejmě zpívá. Během studia také účinkoval v ostravském Cirkuse trochu jinak jako mim, klaun a akrobat na chůdách.

kové rozdíl. V zápalu pro umění není místo pro zbytečné škatulkování. Kdo je hubenější, barevnější, hranatější... jen jedině nesmí nikdy chybět: úcta ke zkušenějším.

Máte nepřehlédnutelné hudební nadání, což je pro herce velká výhoda, ale možná se dalo rozvíjet i jinými směry. Proč jste si zvolil právě herecké umění jako svůj osud? Dvanáct let hry na klavír mi opravdu dalo hodně.

Na JAMU jsem se potom naučil hrát na klavír tisíci způsoby: hlavou, nohou... nemusím hrát pracně nacvičenou Chopinovu skladbu, ale klidně krátký rock'n'roll v rámci herecké akce. Je to efektní, ale jednoduché, takže tím trochu zakrni technika. Hra na klavír vyžaduje neustálé cvičení etud, stupnic, posouvání hranic. Ale v herectví je tomu jinak! Jen těch dovedností, které se musí zdokonalovat, je podstatně víc. Proto považuji herectví za ideální profesi. Mohu v ní záručit všechny schopnosti

i životní zkušenosti. Práci na stavbě, v obchodě, za barem, v cirkuse, setkání se zajímavými lidmi... cokoli vás v životě potká, herectví vděčně hltá a tvaruje vás jako člověka. A je to dřina, sám sebe tvarovat.

Co rád děláte, když právě nehrajete a nejste v divadle? Jsem rád s přítelkyní, rád čtu, přemýšlím, mluvím s lidmi, chodím na kafe, pivo, výlety, rád poslouchám hudbu. Ale stejně pořád přemýšlím o divadle a vracím se k divadlu. Na JAMU jsem často vůbec neodcházel z ateliéru, ustlal jsem si na kostýmech. Divadlo je pro mnohé droga, já nejsem výjimkou.

Ondřeje Kolína uvidíte jako Lyngstranda v *Paní z moře* od 4. října v Malém divadle, v prosinci ho pak čeká titulní úloha ve fantasy pohádce *Hárún a moře příběhů*.

-len-

MARIKA MIKANOVÁ JE NOVÝM ŠÉFEM BALETU

Po odchodu Aleny Peškové se novým uměleckým šéfem baletního souboru stala Marika Mikanová. Je dlouholetou členkou našeho souboru a také skvělou choreografkou. Liberečtí diváci ji dobře znají pod dívčím příjmením Hanousková. V červenci se vdala za svého životního partnera Vratislava Mikana.

foto Luke Meddler

Co vás jako první napadlo, když jste se dozvěděla, že povedete balet?

Po prvotním šoku jsem pocítila velký respekt z úkolu, který mi byl svěřen. A samozřejmě také radost. Ráda tvořím a pracuji s lidmi. Naplňuje mě, když vidím, že energie, kterou vydávám, jde správným směrem a tanečníci ji předají dál do publika. Liberec je mým domovem, baletní soubor je součástí mého života a já se budu snažit ze všech sil, aby prosperoval.

Jaké tituly pro diváky připravujete?

Ráda bych vytvořila repertoár, který by lákal jak dospělé, tak děti. Poslední dobou je velká poptávka po inscenacích pro dětské publikum. Máme na repertoáru překrásnou *Vánoční koledu* pro zimní měsíce a v Malém divadle hrajeme *Malého prince*, ale ten bude brzy končit. Proto jsem se rozhodla, že mou první šéfovskou inscenací na podzim 2020 bude *Mauglí*, kterého toužím zpracovat už delší dobu. V této sezoně se diváci mohou těšit na slavnou Goldoniho komedii *Sluha dvou pánů* v choreografii Aleny Peškové a na jaře nás čeká *Amadeus* v choreografii Jána Ďurovčíka.

Chtěla bych libereckému publiku nabídnout inscenace původní, vytvořené výhradně pro Liberec, a současně inscenace kvalitní a prověřené. Výběr titulů je v libereckém baletu limitován počtem tanečníků. S patnáctičlenným souborem musíte pečlivě rozmýšlet, na co máte síly. Proto si zde dovoluji vyjádřit obdiv a poděkování bývalému vedení baletu – Aleně Peškové a Vlastě Vinduškové, které se souborem skvěle pracovaly a uváděly krásné tituly. Velice si vážím jejich práce a přínosu pro baletní soubor.

Jaké choreografy byste chtěla do libereckého divadla přivést?

Ráda bych pokračovala ve spolupráci s Richardem Ševčíkem, tvůrcem *Vánoční koledy*, nebo Liborem Vaculíkem, který u nás dělal úspěšné *Petrolejové lampy*. Chci také do Liberce pozvat taneční uskupení Dekkadancers a samozřejmě budu zvat k další spolupráci Alenu Peškovou.

V úspěšné éře Aleny Peškové byl repertoár zaměřen spíše na moderní tanec. Budete v tomto směru pokračovat?

Ano. Myslím si, že tento styl libereckým tanečníkům sedí a vzhledem k tomu, že je nás tak málo, nebyla by dobrá volba pouštět se do velkých klasických baletů. Takové tituly sluší početnějším baletním souborům a patří na větší jeviště. Chci využít rozmanitost našich tanečníků, podporovat jejich osobitý projev a charisma. Protože u nás je každý vidět. Na liberecké tanečnický jsou kladeny velké požadavky. Musejí skvěle zvládat klasickou taneční techniku, která je základem všeho, ale i moderní tanec, contemporary a nesmí jim chybět ani herecký výraz.

Zvažujete kompenzovat malý počet tanečníků zvaním hostů?

Pouze v nezbytně nutných případech. Může se stát, že budeme hledat specifický typ tanečníka. Ráda bych do svých inscenací přizvala také žáky libereckých tanečních škol. Mnozí z nich mají velice kvalitní taneční přípravu a byla by škoda jejich talentu nevyužít. A samozřejmě chci poskytovat praxi studentům taneční konzervatoře.

Zeptali jsme se také ředitelky divadla, Ing. Jarmily Levko, co od nového šéfa baletu očekává:

S doporučením výběrové komise se plně ztotožňuji. Marika je velmi talentovaná, zároveň velmi pracovitá a komunikativní. Má silné vazby na Liberec, je to takový lokální patriot. Znám náš soubor i libereckého diváka, a to je myslím velká výhoda. Očekávám, že bude vést balet v duchu koncepce, kterou při výběrovém řízení předložila. Moc se těším na její první choreografii v Šaldově divadle – *Mauglí*, to je krásné téma pro taneční zpracování! Jsem přesvědčena, že balet bude v těch správných rukách.

-pen-

NOVÉ POSILY BALETNÍHO SOUBORU

Baletní soubor přijal několik nových členů a my vám s radostí představujeme první dva.

foto Antonio Cabellero

Mariana Fonseca Torres je dvaaadvacetiletá tanečnice z portugalského Póvoa de Varzim. Tančí od svých pěti let. Až do sedmnácti let se učila v Artedança, malé škole ve svém rodném městě. Účastnila se mnoha mezinárodních soutěží – renomovaného TanzOlympu v Berlíně, kde získala bronzovou medaili, světového tanečního poháru v Anglii, Rakousku, Francii a Dançarte a Concurso Internacional de Bailado de Porta v Portugalsku.

-pen-

foto Paulo Garcia

Carlos Ruiz se narodil v Pachuco v Mexiku a je mu 30 let. Svou taneční dráhu zahájil na škole La Escuela Superior de Danza de Monterrey. Tančil v baletních souborech v Mexiku – Balet de Monterrey, Compañía de Danza Clásica de Q. Roo, Balet y Circo de Mexico a mnoha dalších, ale také v baletním souboru v Milwaukee ve Spojených státech a v německém Magdeburgu. Spolupracoval s mnoha významnými choreografy: Jorge Amarante, Luis Serrano, Michael Pink, Mark Goden, Yazmin Barragan, Javier Torres, Gonzalo Galguera, Rosario Murillo.

-pen-

ZAHÁJENÍ DIVADELNÍ SEZONY

Open air verze inscenace SIALská trojčata
a vyhlášení Liberecké Thálie.

8. září v 19.30 na náměstí dr. E. Beneše

Malé divadlo | září 2019

7. so DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ
Prohlídky v 9.00, 10.00, 11.00, 12.00 a ve 13.00.
10. út SRNKY [T. Svoboda]
Neobyčejné příběhy z Liberce. Konec ve 20.30.
11. st KLÍČOVOU DÍRKOU [J. Orton]
Brilantní crazy komedie plná omylů. Konec ve 21.20.
12. čt KÚD ... a viděl Bůh, že to nebylo dobré.
14. so MALÝ PRINC [M. Thomas, C. Meurant]
Taneční příběh pro rodiny s dětmi. Konec ve 20.00.
15. ne ČERT A KÁČA
Pohádkový příběh, host: DAP – divadelní agentura Praha. **Začátek v 15.00.**
16. po MIKVE [H. Galron]
Dramatický střet osmi žen s tradicí. Konec ve 21.40.
18. st NAŠE SEBRANÉ TRABLE [P. Lucas] K3/9
Černá komedie o hledání smyslu života v dnešním složitém světě.
Konec ve 21.40. **Do 12 let nevhodné.**
21. so KLÍČOVOU DÍRKOU [J. Orton]
Brilantní crazy komedie plná omylů. Konec ve 21.20.
22. ne SRNKY [T. Svoboda]
Neobyčejné příběhy z Liberce. Konec ve 20.30.
27. pá JAKUB A JEHO PÁN [Milan Kundera]
Moudrá komedie o rozkoši z vyprávění. Konec ve 21.10.
29. ne O VÍLÁCH A KRÁLI DRAKŮ – Herecké studio DFXŠ
Pohádkový příběh. Představení je vhodné pro děti od deseti let. **Začátek v 15.00.**

VY

**ROZHODNETE,
KDO ZÍSKÁ LIBERECKOU THÁLI**

Hlasujte pro své oblíbené umělce!

Malé divadlo | říjen 2019

1. út JAKUB A JEHO PÁN [Milan Kundera] K2/7
Moudrá komedie o rozkoši z vyprávění. Konec ve 21.10.
2. st KLÍČOVOU DÍRKOU [J. Orton]
Brilantní crazy komedie plná omylů. Konec ve 21.20.
3. čt PANÍ Z MOŘE [H. Ibsen]
Mistrovsky spletené drama o lásce a svobodě.
Veřejná generálka. Začátek v 11.00
4. pá PANÍ Z MOŘE [H. Ibsen] PM/4
Mistrovsky spletené drama o lásce a svobodě. **Premiéra. Konec ve 20.30.**
6. ne SYMFONICKÝ KONCERT ON/4+SK/2
[F. Mendelssohn-Bartholdy, L. van Beethoven]
Dirigent: Josef Kurfiřt, sólista: Daniel Matejča, orchestr DFXŠ
Upozornění pro skupinu ON: Začátek v 19.00
7. po SYMFONICKÝ KONCERT
[F. Mendelssohn-Bartholdy, L. van Beethoven]
Dirigent: Josef Kurfiřt, sólista: Daniel Matejča, orchestr DFXŠ
8. út MIKVE [H. Galron]
Dramatický střet osmi žen s tradicí. Konec ve 21.40.
9. st PANÍ Z MOŘE [H. Ibsen] Č1/5
Mistrovsky spletené drama o lásce a svobodě. Konec ve 20.30.
10. čt UJETÁ RUKA [M. McDonagh] Č2/4
Akční komedie o nebezpečí srážky s blbcem. Konec ve 20.40. **Do 15 let nevhodné.**
11. pá LENINOVÍ BALZAMOVAČI [V. Thiessen]
Černá komedie o vzniku rudé mumie. Konec ve 21.20.
12. so NAŠE SEBRANÉ TRABLE [P. Lucas] K6/ČB/7
Černá komedie o hledání smyslu života v dnešním složitém světě. Konec ve 21.40.
Do 12 let nevhodné.
13. ne MÁ TO SMYSL ANEB JAK ŠLY DĚTI ZACHRÁNIT SVĚT
Autorská pohádka Hereckého studia DFXŠ. **Začátek v 15.00.**
14. po JAKUB A JEHO PÁN [Milan Kundera]
Moudrá komedie o rozkoši z vyprávění. Konec ve 21.10.
15. út UJETÁ RUKA [M. McDonagh] K2/8
Akční komedie o nebezpečí srážky s blbcem. Konec ve 20.40. **Do 15 let nevhodné.**
16. st SIALSKÁ TROJČATA [R. Lipus, M. Šotek, D. Vávra]
Zmužilý kabaret o stavbě Ještědu. Konec ve 20.30.
Zadáno pro Nemocnici Česká Lípa
18. pá 30 LET MALÉHO DIVADLA
Oslavte s námi výročí Malého divadla.
19. so JEKYLL & HYDE [M. Hanousková, P. Čermák, M. Vondráček]
Znáte své druhé já? Taneční horor. Konec ve 20.50 h.
21. po ATOMOVÁ KOČIČKA [T. Dianiška]
Bláznivá sci-fi komedie z harcovských kolejí. Konec ve 21.30.
23. st KLÍČOVOU DÍRKOU [J. Orton]
Brilantní crazy komedie plná omylů. Konec ve 21.20.
24. čt PANÍ Z MOŘE [H. Ibsen] Č2/5
Mistrovsky spletené drama o lásce a svobodě. Konec ve 20.30.
29. út SIALSKÁ TROJČATA [R. Lipus, M. Šotek, D. Vávra]
Zmužilý kabaret o stavbě Ještědu. Konec ve 20.30.
30. st POSEDLOST BALETEM II
„Liberec má talent?!“ Konec ve 20.30.

Rezervace: www.evstupenka.cz.
Nejrychlejší nákup vstupenek na kulturu z domova.